

MRS. VRLONIS,
2183 AMSTERDAM AVE.,
NEW YORK CITY.

NEW YORK SATIRE

Ποῦ ὁ Ζαμπούνης γράφει
κι' ἔγεινε Μόργκαν Κάρνετζι καὶ πλέει στὸ χρυσάφι.

Τὴν ἐβδομάδα μιὰ φορὰ τὸ φύλλο μας θὰ βγαίη
καὶ τὸ ξερὸ κάθε Ρωμηοῦ στὴν τσέπη του θὰ μπαίη
μὲ πέντε σέντζια μοναχὰ τὸ φύλλο ν' ἀγοράζη
νὰ κἀνὴ γέλι' αὐτὸς μὲ μᾶς καὶ μεῖς μ' ἐκεῖνον χάζι.

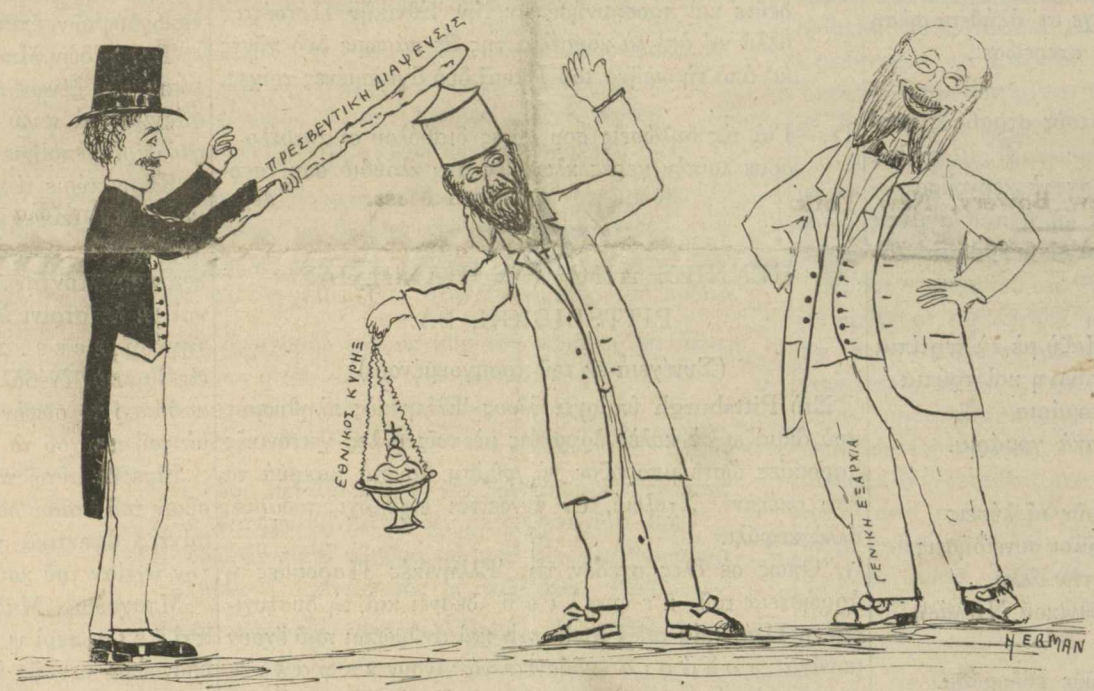
Νέα Ὑόρκη ἔδρα μας, τέταρτος χρόνος μπαίνει
πῶ πῶ καὶ τὸ Λευτέρη μας σὰν τὶ τὸν περιμένει.

Εἴκοσι δυὸ Σεπτέμβρη Πρεσβευτικαὶ δηλώσεις
ποῦ φῶς φανάρι δείχνουν προμηθεισοφρώσεις

Ἄν θέλῃ ὁμοῦ καὶ κανεὶς συνδρομητὴς νὰ γείη
δυὸ μοναχὰ δολλάρια τὸ χρόνο θὰ μᾶς δίη,
κι' ὅπως μὴ κάμνωμεν καὶ 'μεῖς ἐράνοους ὅπως ἄλλοι
τὴν συνδρομὴ του ὁ καθεὶς νὰ τὴν προκαταβάλῃ.

Χίλια ἐνηηκόσια μὲ δέκα καὶ ἑπτὰ
ποῦ προπαγάνδες σὰν στραβὲς μᾶς χόρτασαν λεπτά.

Τριάντα τέσσαρ' ἀριθμὸς βροντᾶει τὸ κανόνι,
καὶ ὁ Λευτέρης Κρητικὸς γενναίως ξεσπαθώνει

Πρεσβευτικὴ διάψευσις ἀπὸ τὴν Βασιγκτόνα
ἐνέσκηψεν ὡς κεραννὸς στὴν κούτρα τοῦ Παπᾶ,
Καὶ ἐν χαρᾷ ὁ Ἐξαρχὸς ὡσάν τὸν Σημεῶνα
«Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα» κράζει, καὶ τὰ λοιπά.

Μετὰ μεγάλων γνώσεων
μιλοῦν περὶ δηλώσεων

Π.—Τὶ νέα ἔχεις Φασουλῆ;
Φ.—Ἐκεῖνα ποῦχα πάντα.
Δηλώσεις εἶδα μερικὲς νὰ κἀνὴ ἡ Λοκάντα
ποῦ γίνηκαν γιὰ κάμποσους διμούτσουνη κοιμποῦρα
καὶ φουῖμο γιὰ λουστράρισμα καὶ τηγανιοῦ μουν-
τζούρα.

Ἄπ' τὴν Πρεσβεῖα ἔρχονται δηλώσεις Περιλέτο
ποῦ λὲν πῶς κραῖ δὲν ἔκανε οὔτ' ἓνα μᾶρκο φέτο
καὶμπορπουλίθρες συνελπῶς ἐβγήσαν αἱ χιλιάδες
θαρρεῖς καὶ ἦσαν δωρεῶν Τατανικοὶ παρᾶδες.

Διαλάλησε τοῦ Βάσιγκτων ἡ Ἐθνικὴ Λοκάντα
κι' εἶπε πῶς ἦταν ὄνειρο ἡ κάθε προπαγάντα
ποῦ Πᾶγγες εἶχε δώδεκα βρὲ Περικλῆ σακάτη
τὴν τύφλα μέσ' στὰ μάτια τους καὶ παραπάνω κᾶτι.

Πρεσβευτικὲς ἐλύθησαν στὴ Βασιγκτόνα γλώσσες
κι' εἶπαν πῶς ἦσαν ψέμματα χιλιάδες ἐξακόσες
τούτέστι πρῶσφώρωσε τοῦ κόσμου τὸ γαῖδοῦρι

κι' ἡ Μακαλίνα φάνηκε διαβαίνουσα μὲ πᾶσο
καὶ τοῦ πατᾶ Μπαχούμιου τὸ χ ε ι μ α ρ ὠ δ ε ε
ρᾶσο.

Π.—Ὅστε τὰ μᾶρκα;
Φ.—Τίποτε δὲν εἶδ' ἡ Ἀμπασιάντα
Λιανά, χοντρά δὲν ἔδωκε Γραικῶν ἡ προπαγάντα
ὡς ὁ πατήρ Ὀνούφριος ὁ ἐν φαροδομανίκα
παλληκαρίσια δῆλωνε διὰ τοῦ Κικιρίκη.

Ψέμματα ἦσαν Περικλῆ τὰ θρυλλικὰ τὰ μᾶρκα
ποῦ τὴ δική σου ἔθρεψαν καὶ τὴ δική μου σάρκα
πρὸς λύπην ἀπεριγράφτον χιλιομουντζουρωμένων
ἀλλ' ὁμοῦ πατριωτικῶς Καλλιμαχεσαμένων.

Ἄνευρον ἦτο θερινῆς νυκτὸς καὶ διελύθη
ἔζησε μόνον στοῦ Πατρὸς τὸ νεροκολοκῆθι
καὶ πάντα τέφρα ἔγιναν κακόμοιρε καὶ σκόνη
καθὼς καὶ ἡ προμήθειες τοῦ Τατανοσου ρᾶνει.

Οὐκ ἔστι μᾶρκο φώναξε τοῦ Πρεσβευτοῦ ἡ βοῦλα
στῆς φουκαροῦς Πρεσβεῖας μας τὴν ἄδεια τὴ σακ-
κούλα
μήτε καὶ στὰ κιτάπια τῆς ξένος παρᾶς ἐφάνη
ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ Κήρικος τὸ βρωμίω τυφλοπᾶνι.

Π.—Ὀνειρον καὶ οἱ Πράκτορες οἱ εἴκοσι;
Φ.—Καὶ δύο.
Ἄν γιές. Ποῦ πάντα γύριζαν σὲ πόλεις σὲ χωριῶ
καὶ πλήρωναν κάθε Γραικὸ καθουρντιστὸν ἄερα
καὶ τὸ ζεστό μου τὸν καιρὸ καὶ τὴν ψυχρὴ τους
μέρα.

Σκιὰ καὶ τὰ δολλάρια κουτὲ τ' Ἀμερικάνικα
ποῦ κοπανοῦσαν διαρκῶς τὰ μαῦρα φαροδομανίκα
κι' ἡ Πᾶγγες ποῦ τὰ δέχθησαν ἐγίνηκαν κι' ἐκεῖνες
γιὰ τὸν Παπᾶ-Σουφρώνειον μακροκομιμένες σφήνες.

Σκιὰ τοῦ Ἐθνοκόρακος τὰ βρωμερὰ τερτίπια
Σκιὰ τὰ βδομαδιάτικα καὶ τὰ δικὰ μας σπῆτια

